

נשחתת? משום ששורה רוח
אחרת עליה שמחבלת את
העולם. ועל זה אומרים,
שישראל נותנים עז לאלהים
שמעמידים את העולם. אלהים
זו שכינה.

ואם חס ושלום אם ישראל
ממצאו רשעים, מה כתוב? (תהלים)
ו) רומה על השמים אלהים וגו',
משום שרשת הכינו לפעמי. כפף
נפשי, בסבת חמס ושנאת חנם.
פרו לפני שוחה וגו', כמו שבדור
המבול, שמשום החמס שהיה
ביניהם, היתה ביניהם שגאה
ואיבה.

יכול אף בארץ ישראל כן? והרי
שנינו שארץ ישראל לא שורה
עליה רוח אחרת ולא ממנה אחר
חוץ מהקדוש ברוך הוא בלבדו.
בא ראה שארץ ישראל כף היא
שלא שורה עליה ממנה ולא
שליח אחר פרט לקדוש ברוך-
הוא לבדו, אבל שעה אחת
שורה עליה להשחית את בני
האדם. מנין לנו? מדוד, שכתוב
(דברי הימים-א כא) ויבא דוד את
מלאך ה' וחרבו שלופה בידו
נטויה על ירושלים, ואז נשחתה
הארץ.

אמר רבי אלעזר, אפלו באותה
שעה הקדוש ברוך הוא היה.
כתוב פאן מלאך ה', וכתוב שם
(בראשית מח) המלאך הגאל אתי,
וכתוב ויסע מלאך האלהים. הן
לשוב הן לרע שולט עליה
הקדוש ברוך הוא. לטוב - משום
שלא נמסרה תחת שאר הממנים,
וכל דגרי העולם יתבישו
ממעשיהם. לרע - פדי שלא
ישמחו אלה לשלט עליה. ואם
תאמר, והרי כתוב (איכה א) פי
ראתה גוים באו מקדשה,

רוחא אחרא עלה דמחבלא עלמא. ועל דא
אמרינן דישראל יחבי עוז לאלהים דמקיימינן
עלמא. אלהים דא שכונתא.

ואם חס ושלום אי ישראל ישתפחו חייבין
מה כתיב, (תהלים ו) רומה על השמים
אלהים וגו' משום דרשת הכינו לפעמי. כפף
נפשי בסבת חמס ושנאת חנם. פרו לפני
שוחה וגו' כגוונא דדור המבול דבגין חמס
דהות ביניהון הוה ביניהון שגאה ודבבו.

יכול אף בארעא דישראל כן. והא תנינן
ארעא דישראל לא שריא עלה רוחא
אחרא ולא ממנא אחרא בר קדשא בריך הוא
בלחודוי. תא חזי, דארעא דישראל הכי הוא
דלא שריא עלה ממנא ולא שליחא אחרא בר
קדשא בריך הוא בלחודוי. אבל שענתא חדא
שריא עלה לחבלא בני נשא. מנלן מדוד
דכתיב, (דברי הימים א כא) ויבא דוד את מלאך ה'
וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים וכדין
אתחבלת ארעא.

אמר רבי אלעזר אפלו בההיא שענתא
קדשא בריך הוא הוה. כתיב הכא
מלאך ה'. וכתיב הָתָם (בראשית מח) המלאך
הגואל אותי. וכתיב (שמות יד) ויסע מלאך ה'
האלהים. הן לטב והן לביש קדשא בריך הוא
שליט עליה. לטב בגין דלא אתמסרא תחות
שאר ממנן, וכל דיירי עלמא יכספון מן
עובדייהו. לביש בגין דלא יחדון אנון
לשלטאה עליה. ואי תימא (ד"א ל"ג לא) והא
כתיב, (איכה א) פי ראתה גוים באו מקדשה
וחרבו ביתא ואי לא שלטין אנון ממנן לא
אתחרב מקדשא.

והחרבו ביתה. ואם לא שולטים אותם ממנים, לא נחרב המקדש!